

T U S S E N D O O R

STELLING: In elk Vlaams team van schoolboekauteurs zou ook een Nederlander vertegenwoordigd moeten zijn die haar/zijn bijdrage kan leveren i.v.m. Nederlandse 'Landeskunde'.

Dit zou inderdaad een goede zaak zijn. Alleen vind ik uw term 'Landeskunde' wat te etherisch: het gaat ook om strikt taalkundige aspecten, taalaanvoelen, taalkennis, begrip voor de sociologische inbedding van dialect en standaardtaal, keurige instructietaal. Ik ben ervan overtuigd dat heel wat leerlingen o.a. de correcte uitspraak van het Nederlands niet goed gezind zijn, omdat er veel latente affectieve weerstanden bestaan tegen wat aan het Noorden herinnert. Dat is bij een (wellicht beperkte) groep leraren (Nederlands!) niet anders: bepaalde evaluatiepapieren van navormingssessies kunnen dat zwart op wit staven. Vlaanderen en Nederland in het schoolvak Nederlands meer op elkaar betrekken, lijkt me dan ook een noodzaak; van primair belang, hoe vreemd dat ook moge klinken, omdat andere (eigenlijk belangrijkere) dingen anders niet echt mogelijk zijn. En laat die ijver dan maar van twee kanten komen: ook schoolboeken uit Nederland barsten niet bepaald van interesse of aandacht voor Vlaanderen. Is het niet mogelijk om uitgevers bijvoorbeeld een subsidie te verlenen, of om auteurs te ondersteunen of enigszins te vergoeden, als hun team daadwerkelijk uit Vlamingen én Nederlanders bestaat en als dat aan de werkrapporten en de afgewerkte boeken duidelijk te zien is.

*Johan van Iseghem
lerarenopleider en begeleider*

STELLING:
Werken met een bestaand schoolboek is tijdbesparend.
Er komt tijd vrij om er creatief mee om te gaan.

Dat een leraar die gebruik kan maken van bestaand en goed materiaal tijd wint, is zonder twijfel juist. En dan komt er inderdaad meer tijd vrij om creatief met het 'schoolboek' om te gaan. Alleen, er zijn duidelijk twee tendensen waar te nemen. Een deel leraren gebruikt deze vrijgekomen tijd ver weg van de les, van de school, van de leerlingen. Het is de groep die zich laat leiden door het schoolboek, dag in dag uit, jaar in jaar uit; het is de groep die het pensioen wel haalt, maar zonder creativiteit en zonder enthousiasme. Een ander deel leraren slaagt er gaandeweg in het schoolboek te overstijgen en het in te passen in de doelen van het leerplan, in een jaarplan voor de eigen groep leerlingen, in het eigen didactisch handelen. Het zijn de leraren waarvan ik graag les kreeg en waarvan ik hoop dat vele jongeren ze mogen ontmoeten.

*Jan Daneels
begeleider bso*